

neho młodženca, naše towaŕstwo horliweho sobustawa, naše Serbowstwo wobdarjeneho a džěławeho narodowca. Have pia anima!

Předsydstwo M. S. dokonja zrudnu přislušnosć z tym, zo palmowu hałzu ze serbskim napismom na jeho kašć połoži a zo někotre jejne sobustawy jeho zemrěte čělo na Tuchoſke pohrjebnišće přewodźachu.

Michał Hórnik.

Jurij Nowak,
administrator w Radworju.

* 23. hapryla 1853. † 13. měrca 1887.

Jara zrudna powěsc roznjese so w katholskej serbskej stronje, hdyž tam před někotrymi dnjemi přičahnywši nowomjenowany farski administrator Jurij Nowak přečiwo wšomu wočakowanju zemrě. Tež wón njebě jenož za swoju wosadu žiwy a starosćiwy, ale skutkowaše za zbože cyłego Serbowstwa po swojich mocach, po swoim powołaniu a w swojich wobstojnosćach. Hdyž běchu třo serbscy duchowni w měsće Kulowje za sobu wotemrěli a tuta wulka wosada, do Wrótsławja jako jenička serbska słusaca, w času „kulturkampfa“ noweho fararja z cyła dostać njemóžeše a wjele mjenje serbskeho, poda so tam wón z lubosće k serbskej wosadze po přeču budyšskiego ordinariata před swjatkami 1884 jako pomocny a požčeny duchowny abo kapłan na njewěsty přichod swoje promocije a na wěste přejara napinace džělo. Nimale tři lěta horliwje tam skutkowaše za Serbow a tež za Němcow, kotriž jenož džél měšćanskich wobydlerjow tworja, mjez tym zo je 12 cyle serbskich wsow zafarowanych. Dokelž bě we wosadze lubowany a tež pola Němcow w swojej džělawosći připóznaty, měješe po wotwobročenju „kulturkampfa“ wot īońseho nadžiju na faru. Tola tu prócawachu so někotři němcy chauvinisći pola swětneje a duchowneje wyšnosće we Wrótsławju, zo by tam farař přišoł, kotryž by wulkej wjetšinje wosady njedosahacy był, dokelž móže jenož jeničku němsku rěč. Pola krajnego radcy njeboćičkeho jako njepřečela Němcow wobskoržichu, dokelž bě Serbow k dobrowólnym přinoškam za serbskeho, na wučeŕstwo so přihotowaceho wosadnego młodženca namołówiał! Tuž bě njewěste, hač zechce jeho swětna wyšnosć na farskim měsće, za kotrež bě pola kolla-